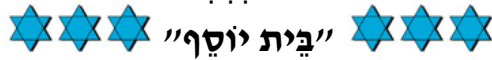

בית כנסת

*** 2108 Ocean Parkway Brooklyn, N.Y. 11223 ***

נשיא: אליהו לוי
פרשת וירא
מקום: נאוה
הקטרה: ואשה אחת
2019 16 בנובמבר
הדלקת נרות 4:20 * שקיעה 4:38 * מנחה ליל שבת 4:25
שחרית שבת 8:15 * מנחה שבת 4:00 * מוצאי שבת 5:19
זמן טלית 5:45 * שעה זמנית 59:00 * עלות השחר 5:33
מנחה חול 4:20 * ערבית מנין מקדם 4:00 * צאת הכוכבים 5:14
סוף קריאת שמע 8:30 * סוף זמן עמידה 9:29 * חצות היום והלילה 11:40
האדון הנדיב הבחור נחמד ונעים אהלן פניגל והוריו ואחיו לברכה ולהצלחה
וה' יברך אותנו בזיווג נאה ומתאים בקרוב אמן

נא לא לעגן בעלון זה בשעת התפילה וקריאת התורה

מכל רכושו של אבא. וכשמעה שרה מיד אמרה לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה. וראיה לדבר כשאמרה שרה: כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק. מכאן משמע שהבעיה כאן היא ענין של ירושה. ומיד אמר ה' לאברהם: כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקולה כי ביצחק יקרא לך זרע. אבל נפל שם טעות, אברהם אבינו גירש הגר וישמעאל ונתן בידם לחם וחימת מים. ומהי הטעות? אמר ה' לאברהם כל אשר תאמר לך שרה ולא אמר: כל אשר אמרה לך שרה, לשעבר אל העתיד. ובשביל טעות זו, נשתעבדו בניו וירדו למצרים, ואחר כך גורשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה, מידה כנגד מידה ולא יצאו בכבוד. וגם צדה לא עשו להם, וגם ויצמא שם העם למים, כנגד לחם וחימת מים שנתן אברהם להגר, אבל אברהם אבינו תיקן את זה עם בני הפילגשים, כשנתן להם מתנות הרבה וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי וה' יברך אותנו אמן.

פרפראות על הפרשה:

בשלוש הפרשיות מצוין שם, "לוט" בן אחיו של אברהם, בפרשת נח – לך לך – וירא. השם הזה פירושו שלושה דברים.

„ותרא שרה את בן הגר מצחק ותאמר לאברהם גרש בן האמה הזאת וכו'” אמר רבי עקיבא: אין מצחק אלא עבודה זרה שנאמר בעגל: „ויקומו לצחק”. אבל רבי ישמעאל אומר: אין צחוק האמור כאן אלא לשון ניאוף שנאמר: והנה יצחק מצחק עם רבקה אשתו, לשון תשמיש המטה. רבי אליעזר אומר: אין צחוק האמור כאן אלא לשון רציחה שנאמר במעשה אבנר ויואב: יקומו אנשים וישחקו לפניו, ויקומו ויהרגו איש את רעהו מאנשי דוד ואנשי שאול. אבל רבי שמעון בן יוחי חולק על כולם ואומר: חס ושלום שיהיה בביתו של אותו צדיק אברהם כך, וכי אפשר למי שנאמר עליו: „כי ידעתיו למען אשר יצווה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך ה' וכו'”. יהא בביתו עבודה זרה וגילוי עריות ושפיכות דמים? אין זאת אלא צחוק האמור כאן – אלא לעניין ירושה. לפי שכשנולד יצחק לאברהם, היו הכל שמחים ואומרים: נולד בן לאברהם! נולד בן לאברהם! והוא יורש הכל מאביו הזהב והכסף והמקנה. והיה ישמעאל שומע שם, והיה מצחק ואומר: אל תהו שוטים, אל תהיו שוטים! אני הבכור, ואני נוטל פי שנים

באותו יום 2500 איש מהשבויים. מהם על ידי חיות רעות, ומהם נשרפו חיים על המדורות, ומהם שמתו כאשר נאלצו ללחום איש בחרב אחיו במחזה – שעשועיהם, גם טיטוס עשה חג יום הולדת אביו, והפקיר הרבה שבויים לטבח באותו יום.

הדרך לרפואה ולבריאות: „סכרת“

המתחים עלולים לגרום למחלת הסוכרת. נקח לדוגמא אדם הנקלע למצבים מסוכנים כגון שהוא עומד מול אריה. מה התהליכים שמרחשים בגופו? בראש ובראשונה שחרור „אדרנלין“ שהוא כמו בנזין של הגוף. הבעיה של רוב האוכלוסייה בימינו זה עודף אדרנלין, וחוסר פעילות גופנית. שני הדברים האלה יחד הם מתכון בטוח למחלה. האדרנלין מעלה את רמות הסוכר בדם, כדי שלגוף ולשרירים יהיה אפשרות להשתמש בסוכר. ולקבל יותר „בנזין“ וכך יהיה לו יותר כוח, ויוכל לפעול ולהגן על עצמו יותר טוב. כאשר אנחנו מצויים במתח, למשל אם אנחנו ממהרים לאיזה מקום יושבים במכונית, ותקועים בפקק עצום, מסתכלים על השעון והזמן עובר ואנשים מחכים לנו ואנו לחוצים, זה מצב של מתח נפשי, המשחרר אדרנלין בכמויות עצומות לדם התוצאה היא: 1 – כיווץ כלי דם ועלייה בלחץ הדם שיגרמו בהמשך לשינויים בדפנות כלי הדם. 2 – עלייה ברמות הסוכר, וכאשר רמות הסוכר בדם עולות לתקופות ממושכות, זה עלול לגרום בהמשך בין היתר להתפתחותה של סוכרת. כך שצורך החיים שלנו המודרנית, הינה מתכונת יד וודאית לנזקים אם לא ננקוט בצעדים כדי למנוע אותם ונתרגל לא לקחת ללב. גם כאשר אנחנו כועסים, גם זה הוא סוג של מתח, לדוגמא ממהרים לפגישה חשובה, או

והם לוט לשון קללה בתרגום. ולוט: לשון כיסוי כמו וילט באדרתו, ולוט: לשון בשמים כמו שאמר יעקב לבניו: הורידו לאיש מנחה, מעט צרי ומעט דבש נכאת ולוט. ועתה נפרש לכל שם רמז למעשיו של לוט. לוט לשון קללה לפי שעזב את אברהם וגם עם אנשי סדום הרשעים, והפסיד אשתו וחתניו ובנותיו. ולוט לשון כיסוי כלומר נתכסה בחסד של אברהם, וניצל מעונש סדום בזכות הכנסת אורחים שעשה למאכלים. ולוט לשון בשמים שיצאה ממנו רות מואביה שיצא ממנה דוד המלך ומלך המשיח.

היסטוריה בקצרה:

ימי החורבן 68 למנינם

ויעזוב טיטוס ירושלים אחרי שהחריבה, וילך לעיר קיסרי, אשר בנה הורדוס על שפת הים. ויולך עמו את אוצרות שלל ירושלים העצום והניחם שם. ועמם רבבות השבויים, ויהיו למשל ולשנינה בכל העמים אשר שלח אותם ויתאכזר טיטוס מאוד על הבחורים ואנשי המלחמה היהודים ומהם שהמית בירושלים במיתת חרפה ובזו, ומהם שהשאיר בכל עיר ועיר מדי עוברו, למען יתעללו בהם הגויים להשליכם טרף לאריות ולחיות רעות. וכשהגיע לעיר קיסרי, ערך שם בגאוותו חזיונות – שעשועים. וימת רבים מהשבויים, אלא נטרפו בציפורני חיות רעות, ואלה נאלצו להילחם איש באחיו עד מוות – ושם הגיעה לו הבשורה שנתפשט אויבו הגדול שמעון בן גיורא. ויאסרו אותו בנחושתיים, אז ויבגוד שמעון בעמו, וגילה לרומאים מחבואי היהודים המסתתרים ויתנקמו בהם הרומאים בחמת עברתם, ואחר כך העמידו אותו לפני טיטוס, ויצו לשמור אותו ליום חג הניצחון ברומא. וטיטוס עשה יום חג ליום הולדת אחיו, והמית

ממהרים לאוטובוס, או להספיק לתפילת מנחה בציבור, ועוד מתחים מכל סוג, כולם מחליש את המערכת החיסונית של גופנו.

דברי מוסר:

על הדיבור בשעת קריאת ספר תורה –

קדיש חזרת הש"צ

כותב ה"חפץ חיים" על האסור החמור של שיחה בטלה בבית הכנסת, ראוי לדעת את עוצם המכשול שנעשה על ידי זה, כשמתחיל לספר לחברו את המעשיות שלו שהם מעורבין בלשון הרע ורכילות מראשן עד סופן, קודם קריאת התורה, מתחיל האדם לספר בו לשון הרע וכדומה, וכפותחים העם הספר תורה ובעל הקורא מתחיל לקרוא הפרשה, בא היצר הרע על המספר ומסיתו שלא להפסיק באמצע הסיפור ועליו לגמור את לשון הרע אפילו בעת הקריאה, ופעמים הרבה שהמספר הוא גם כן מן האנשים החשובים שעומדים והיושבים ראשונה בבית הכנסת, ועונו נראה לעין כל. ועל ידי זה כשממשיך לספר, נמצא מחלל את ה' ברבים דהיינו בפני עשרה מישראל, ועונו גדול ועבר על: „ולא תחוללו את שם קדשיי" ועוד ביטל קריאת התורה ברבים שאין למעלה מחשיבותה שהיא מצוה דרבים, וידוע הפסוק: „ונשלמה פרים שפתינו" ועלינו לקיים כל מצוה ומצוה בתורה. אבל הרבה מצוות שאין בידינו לקיימם כגון קרבנות וכדומה, אבל כשנשמע הקריאה מפי החזן, והשמיעה הזאת יש בה כל תרי"ג המצוות, מעלה עלינו הכתוב כאילו קיימנו בפועל אותה מצווה (עשה או אל תעשה) ששמענו בפרשה של אותו שבת ואם היינו מדברים בשעת הקריאה, אז הפסדנו אותה

מצוה שכתובה בפרשה זו. ואם חסר פסוק אחד אפילו תיבה אחת ולא שמע אותה הפסיד הרבה, והוא עוון פלילי גדול מנשוא. ומונע ממנו לשמוע דברי אלוקים חיים. ואם דיבר בשעת אמירת קדיש ועל ידי זה מונע את עצמו מלענות אמן יהא שמיה רבא, אשר אמירתא היא נעלה מאוד על שאמרו: אפילו יש בו שמץ אפיקורסות, מוחלין לו, וכל הצרות והייסורים שסובל אדם בחייו הם מעוון הדיבור בשעת קריאת ספר תורה וקדיש וחזרה, וה' יצילנו משגיאות אמן.

הראשון לציון רבי רפאל מיוחס

1700-1771

בשנת 1755, רעש אדמה פקד את העיר צפת והיא נחרבה עד היסוד. רבים מאנשיה נהרגו ונפצעו, בתיה נהרסו ושאון החיים בה שבת מאה וששים ושנים חללים היו קרבנות הרעש. ירושלים נקראה לבכי ולמפסד על אחותה צפת. אבל גדול הוכרז, ואנשי העיר רצו לקבוע תענית. באו לפן רבי רפאל וקרו: „רבינו, יראים אנו, שמא יגיע הרעש גם לעירנו נקבע תענית לרגל המצב ונפיל תחינה לבורא, כי ירחם על שאר ישראל, ולא נמות". רבי רפאל נראה כחוכך בדעתו ולבסוף פסק נחרצות: „לא, אין צורך בתענית, בירושלים לא תהיה מפולת ולא ישמע רעש. מובטח הוא בידינו: כי חזק בריחי שעריך, ברך בנייך.... אף ציפורנו של ילד לא תנזק כאן". יצאו אנשי בביטחון גמור כי כל רע לא יאונה להם. ואכן פעמים נוספות פקד הרעש בימים ההם את הארץ, אך בירושלים לא קרה שום דבר, ומאומה לא ארע בה, אף אחד לא ניזק. ומעשה היה ביד רבי רפאל, כאשר ממלמדי

כתיבה – ניירות ערך – סכין מילה
ושחיטה – ספרי חשבונות – סרטי
צילום עט נובע – פילים – פמוטי כסף –
פינקס שקים – פנקסי תשלום –
קסטות – רדיו – שוברי קבלות אם
רוצה לשומרם – שטרי חוב – שעון קיר
– תמונות קבועות בקיר – תעודות
זיהוי – ועולה – תקליטים.

התורמים לעלון זה:

האדון **חיים אללחם הכהן** ואשתו
הגברת **ויולט ובניהם** לברכה ולהצלחה
ומאחלים להחתן והכלה „**דני**”
ו„**לואיזה**” מזל טוב ובנים זכרים
ומברוק **אמן**. *** האחים המבורכים
משה ואהרון חסבאני ומשפחתו לברכה
ולהצלחה ולע״נ אביהם המנוח **נסים בן**
חיסנה ואמם **רחל בת פרידה** ואחותם
הבחורה **אסתר בת רחל** ע״ה **אמן**. ***
הגברת **צופי מוגרבי** ובניה לברכה
ולהצלחה ולע״נ אביהם ובעלה המנוח
אברהם בן קונה ע״ה **אמן**. *** הגברת
יטה ידיד סראדה ובעלה האדון **משה**
ובניהם לברכה ולהצלחה ולע״נ אביה
המנוח **מרדכי בן רוזה** ע״ה **אמן**. ***
משפחת כפיף לברכה ולהצלחה ולע״נ
אדונתם אמם **רחל בת זקיייה** ע״ה **אמן**.
*** **משפחת נקב** לברכה ולהצלחה
ולע״נ אביהם המנוח **ג'מיל בן עיישה**
ע״ה **אמן**. *** **משפחת שקאלו** לע״נ
אדונתם אמם **טוניה מזל בת רחל** ע״ה
אמן.

הגיעו התרומות לשבוע זה \$ 2200
ותזכו למצוות **אמן**.

www.bethyosef.com

התינוקות בירושלים, נגשו להרב
ובפיהם שאלה: **יפסוק לנו רבינו, בזמן**
האחרון הגיעו אלינו כמה מבני עדת
הקראים ובקשו, כי נלמד את בניהם
תורה, עד עתה סרבנו, אך שמא לא
טוב אנו עושים, אולי יש בידינו
להחזירם למוטב ואנו דוחים אותם.
לא קלה היא ההכרעה בנושא כה
סבוך, אפיקורסים הם הקראים,
מאמינים רק בתורה שבכתב, אבל
בתורה שבעל פה כופרים הם. מצווה
רבות מן התורה משונין לחלוטין.
בשבת יושבים באפילה ומאכלם קר
וטפל. לפי שמקיימים הפסוק: לא
תבערו אש בכל מושבותיכם. ובית
תפילתם קבעו בעמקי האדמה לקיים
הפסוק: ממעמקים קראתיך ה', עוד
ועוד.

דינים שבת:

אלו מקצת דברים שהם מוקצה ואין
לטלטלם בשבת: אגרת אוויר – אורגן
של מוזיקה – אקורדיון – אקורדיון –
ארון כבד – אתרוג של מצווה בחג –
בגד העומד למכירה – בד העומד
לתפירה – בול דואר – בלוק מכתבים –
גלויה – דפים ריקים – המחאות
בנקאיות – זכוכית של משקפיים
שנתפרק – חוטי ציצית שעדיין לא נתלו
בבגד – חליל – חנוכיית כסף – חפצים
עתיקים – חשבונות שרוצה לשומרם.
טייפרקורד – טלפון – כלי נגינה
למיניהם – כלי פסח בשאר ימות השנה
– כלים עומדים למכירה – כרטיס
טיסה – כרטיס נסיעה מברגים עדינים
– מד חום – שלא לצורך רפואה –
מזכיר אלקטרוני – מחברת ריקה –
מחשבים – דיסקטים הניירות
המדפסת – המקלדת – מיקרופון –
מכונת כתיבה – מעטפות ריקות –
מצלמה – נברשת יקרה – נורה – נייר